

MISJONS-RØSTEN

Løssalg 20 ore.

FRITT, UAVHENGIG ORGAN I MISJONENS TJENESTE

NUMMER 9.

1. MAI 1939

11. ÅRGANG

Til misjonsvennene!

Fra søster Dagmar Jacobsens kasserer har vi mottatt henvendelse i anledning av at søsteren trenger å komme hjem snarest mulig.

Efter undersøkelser og konferanse med de ledende eldste i forsamlingen, Knoffs gate 6, Drammen finner vi at det er absolutt behov for øieblikkelig hjelp. Søster Jacobsen har vært ute på feltet i seks år og er på grunn av de klimatiske forhold syk og nedbrutt.

Vi oppfordrer derfor misjonsvennene (forsamlinger og enkeltpersoner) til å tre støttende til og innsende sine gaver snarest. Disse kan sendes til br. H. Hermansen, Åsveien 13, Danvik pr. Drammen.

p. t. Oslo i april 1939.

De frie venners misjonsutvalg

T. Gabrielsen. Jul. O. Lind.

Math. Støve, Erling Syvertsen.

ham: Å forkynde hedningerne evangeliet om Kristi uransakelige rikdom.

Tenk hvilket budskap til et folk som er herjet av krig og vanskeligheter på mange forskjellige måter. De har tidligere søkt hjelp hos de stumme avguder og de døde ting som ikke kan hjelpe. Bring dem livets brød korsets evangelium som er en Guds kraft til frelse for hver den som tror.

Br. K. Aarmo, Ski st. vil med takknemlighet motta midler til arbeidet. Vi sender ut underhold til kineserne som er på stasjonen så de kan holde arbeidet gående.

Hjertelig hilsen til alle misjonsvennerne.

Eders Kari og Jens Fjeld.

Fra arbeidet i China.

Kjære venner i Kristus Jesus.
Fred!

29. april 1939.

«Den som seirer, ham vil jeg gjøre til en støtte i min Guds tempel, og han skal aldri mere gå ut der fra, og jeg vil skrive på ham min Guds navn og navnet på min Guds stad, det nye Jerusalem, det som kommer ned fra himmelen fra min Gud, og mitt navn, det nye. (Åp. 3, 12).

Da vi har mottatt brev fra Kina gleder det oss å se at forholdene nu begynner å bli litt bedre, dog er der megen nød blandt folket så det er satt igang nødhjelps-arbeide for å komme en del av de mest herjede distrikter i syd Hopei til hjelp.

Fra Pai Hsiang skriver de at det er åpning i arbeidet, og i den siste tid har de solgt ca. 50—60 bibler på en ganske kort tid, og spredt mange bibelskrifter og traktater. Folket samles til møter, så det er gildt å se Guds verk går frem. Ved siden av de fire kinesere som får sitt underhold av misjonen er der en ung svensk broder som er sendt ut av de Frie Baptister; men da Herren har

åpnet hans øine for deres lære om alles frelse som ubibelsk er han kommet i berøring med misjonærene og efter å ha talt sammen med søstrene som ser efter arbeidet der ute, vil han nu gå til Pai Hsiang for å arbeide der. Søstrene skriver at han er en ung kjekk mann som er nidkjær for sjeles frelse, og vår bønn er at Herren alltid må få lede ham og gjøre ham til velsignelse for folket der oppe, som har litt under vanskelighetene som følger med krig og ufred, hvor den farer frem. Den svenske brors navn er Adolf Nilsen. Ta ham også med i deres bønner.

Og la oss fremdeles virke mens det ennå heter idag, og dørene er åpne.

Gud har vært trofast mot oss siden vi kom til Pai Hsiang den 28. oktober 1922. Hans navn skal bli til evig tid. Tidene skifter og veksler, men Gud er den samme trofaste Herre som har omsorg for sin barneflokk, og de som kjenner ham forlater sig på hans navn.

La derfor ikke hendene synke; men lat oss takke Gud for at også vi får lov av hans nåde å være med i den herlige gjerning som Paulus priste Gud for at den var betrodd

Når skyggene blir lange —

Når skyggene begynner å bli lange, da er spørsmålet — ikke: Har jeg en sjel? men ganske enkelt: Hva skal det bli av min sjel, når den støvets båt som jeg seiler gjennom denne verden på, springer lekk og synker? Er legemets skibbrudd da sjelens undergang eller sjelens frigjørelse? Går sjelen til evig pine eller til liv og salighet? Brister i døden den siste illusjon, så sjelen stivner overfor tilværelsens utilslorede Medusahode? eller brister bare de lenker som her binder og nager den?

Hvad skal det bli av min sjel? Bare Kristi evangelium har et svar på dette spørsmål som er verd å lytte til, fordi det både med sitt hellige alvor og sin nåde anbefaler sig til sjelen selv.

Og evangeliets svar lyder således: Din sjel har en grenseløs verdi, all verden veier den ikke op. Men din sjel er i livsfare her på jorden, og bare i Guds uforskyldte nåde er den i le for faren.

Og om Guds nåde gjelder det: Den som søker, skal finne.

Skovgård-Petersen.

Trøst fra Gud:

Jeg kjenner dets smerter!

Og Herren sa: Jeg har sett mitt folks elendighet i Egypten, og jeg har hørt dets skrik over dem som trenger det! Jeg kjenner dets smerter. (2. Mos. 3, 7).

Dette var Herrens ord til Moses over sitt fortrykte folk. Hvilket vel-signert lys disse ord kaster over Guds hjertelig til oss. Han er ikke en stor ophøiet Gud bare, som i ophøiet majestet skuer ned til de små myrer som svirrer her nede på jorden, men han er en nær, medlidende, øm og barmhjertig Gud, en kjærlig far, en der vet om oss og som følger med de lidende menneskebarn. Ingen av hedningenes guder er slik, det finns, så vidt jeg vet, ingen av de hedenske religioner der lærer om en Gud som elsker og hvis navn er kjærlighet. Det er ingen av dem som bryr sig om menneskenes ve og vel. Det fortelles at et sted hadde hedningene, lagt inne i sin Guds bryst, et hjerte av gull. Men en natt blev gullhjertet stjålet og borte og et hjerte av sten var lagt inn i stedet for. De grublet over hvad de skulde gjøre, men da de ikke synes at de kunde la guden deres være *hjerteløs*, så måtte de la stenhjertet være i den. Er ikke dette be- tegnende for hedningenes guder? De har øine men ser ikke, ører men hører ikke, de er kolde og følelsesløse, det er forgjeves å rope til dem.

Men lovet være Gud, vi har en Gud hviss navn er kjærlighet, en som har omsorg for oss, en viss hjerte banker ømt og mildt for oss støvets barn.

Jeg kjenner dets smerter! Hvilke ord kan sterkere uttrykke denne sannhet?

I første Peters brev 5, 7 leser vi disse deilige ord: Og kast all eders sorg på ham! for han har omsorg for eder. Min sjel, legg dig disse ord på hjerte, grunn på dem og forlat dig på dem. Hvem kan tilfulle fatte storheten, dybden eller sødmen i dette, *Gud har omhu for mig*, for mig. La oss feste vårt blikk et øieblikk på disse to ord, *Han*, og: *eder*. Hvem er det som har omsorg for oss? Det er en ikke ringe person, men ham som er verdensaltets skaper og oppholder, ikke en jordisk, men en himmelsk fader. Han som er den rette far for alt som kalles barn i himlen og på jorden. For,

som en far forbarmer sig over sine forbarmer Herren sig over dem som frykter ham.

Det er ham som i firti år bar Israels folk på faderarme i ørkenen. Vel kan vi syng:

«O, Jesus, åpne du mitt øie, at jeg må se hvor rik jeg er. Jeg har en fader i det høie, som faderomhu for mig bær.»

Og betenk så videre, for *hvem* er det som han har omsorg? Jo for oss støvets barn, støv og aske, han sier: Frykt ikke du orm Jakob, du Israels lille flokk.

Fest ditt øie på denne sannhet, Gud har omhu for dig, og la oss forsøke å fatte litt av dette ords herlighet. Hvad menes med dette at Gud har omsorg for oss?

I en annen oversettelse lyder dette vers i Peter således: Og kast all eders sorg på ham, *for han bærer eder på sitt hjerte*. Han bærer oss på sitt hjerte. Hvilket sterkt ord. Bærer oss stadig nær sitt bryst, slik som ypperstepresten i den gamle pakt bar Israels navne inngravert i brystspannet som han bar på sitt hjerte. Slik hviler vi på Guds store trofaste, varme, medfølende fadershjerte.

«Guds fadershjerte elsker mig, hans arm mig sikkert fører. Hans øie våker over mig Hans kjære røst jeg hører.»

Vi er gjenstand for hans mektige, usvikelige, uforanderlige kjærlighet. Har du lært ham således å kjenne? Kjenne ham som en der vil ditt vel? Og det er himmel på jord, det er forsmak på saligheten allerede her. Akk hvor mange misforstår vår gode, omsorgsfull, forståelsesfulle og varm hjertede Gud. De ser i Gud kun en streng tuktemester, en gnaven husbond, en fortørnet herre, en karrig giver og en streng kreditor. Hvilket vrengebillede av vår rundhåndede elskende fader. Streng kan han nok være og slå kan han også, men han slår aldri i vrede, men i *kjærlighet*, riset er forløperen for den lekende balsom. Vår Gud er full av omsorg. Hør det du motløse, betrengte bro-

der og søster, Gud er god. Han har omhu for dig.

Jeg kjenner dets smerter.

Nu er det flere måter hvorpå man kan kjenne andres smerter. Og det er også spesielt tre måter hvorved Jesus kjenner våre smerter. Først i *kraft av sin allvidenhet*. Han vet alle ting og følger alt med sitt våkne øie. Et løvs fall i skogen, en spurv som faller til jorden, intet undgår hans oppmerksomhet. Han vet også om dig du lidende Guds barn, han kjenner dine smerter, vet om din lønnlige lidelse og din navnløse kval. Han slumrer ikke og sover ikke Israels vokter. La det være nok for dig når du intet forstår, at han forstår alt. Når du ikke lenger forstår din Gud, så forstår han allikevel dig. Når du lider og setter dine spørsmåls tegn: «Hvorfor Herre?» — Hvorfor skal jeg lide dette? hvad skal det tjene til? — denne sykdom, denne økonomiske bekymring, — disse skuffelser, disse feilslagne planer, denne trykkende byrde på mine ledder, er det idetheletatt til noe gagn, er det noen mening med det, er det i overensstemmelse med Guds vilje. Vil han ha noe med mig å gjøre mere? Slik kan spørsmålene falle tungt og tett. Kjære sørgende sjel, vær stille, din Gud forstår dig. Hør han sier: For likesom himlen er høiere enn jorden, slik er mine tanker høiere enn eders tanker og mine veie høiere enn eders veie. Ser du det, det lysner. Har du nogengang tenkt over dette at din Gud ser en smule mere enn du? At hans stier gikk i dype vanne og hans fortspor blev ikke kjente. «*Hvad jeg gjør forstår du ikke nu, men du skal skjønne det siden.*» Legg dig til hvile i denne liflige tanke at Gud forstår alt bedre enn du, at alt skal tjene til gode. Han gjør alle ting vell. Han vet at du lider, han vet også *hvorfor* du lider. Han vet alt, han vet du elsker ham.

«Stille, stille, o mitt hjerte, Under alt som kommer på. Også i den tuktt og smerte Som dig Herren sende må, Å han vet jo hvad du tåler, Søk din trøst kun i hans favn. Trengslen som han dig tilmåler. Får blott tjene til ditt gagn.»

Men Jesu ter ikraft med oss. I sin patien ner legem er utlært tilstand. F krymper s bores inn ser de lide tet fortruk vel — det noe synde er vant til og hans k ufølsomt. barmhjerti Men de når vi ten for sitt bar de skjønne moder trø eder, og i Kan det g på Guds k kjærlighet hvem han kan trøste kan elske s verden int en mor m hvor hun til sitt mo sine arme i den lille g såpeskumm ne strømm de kinner Men mode ord, ømt t stryker det dog i de l da barnet og tilbake ker modere åndedrag o te panne. I smerte, hur og hver kl stikk inn hvor gjern smerte ut a inn i sitt, G Gud kjenn Esaias diss i all deres trnegsel.» se lyder det sel blev har hans treng Den nød s ham. Hver hjerte. Og er de

Men Jesus kjenner også våre smerter — ikraft av sin dype medfølelse med oss. En kirurg og læge kjenner sin patients smerter fordi han kjenner legemets anatomi og fagmessig er utlært til å kjenne sine patients tilstand. Han ser hvordan patienten krymper sig når operasjonskniven borer inn i den smertefulle byll, og ser de lidende mennesker med ansikter fortrukket av smerte. Og allikevel — det er ikke sikkert at det gjør noe synderlig inntrykk på ham, han er vant til at omgås smerte og nød og hans hjerte kan være kaldt og ufølsomt, alt imens han utfører sin barmhjertighetsgjerning.

Men det blir noe ganske annet når vi tenker på en mors hjertelag for sitt barn. I Esaias 66, 13 leser vi de skjønne ord: «Som en hvem hans moder trøster, således vil jeg trøste eder, og i Jerusalem skal I trøstes.» Kan det gives noe yndigere bilde på Guds kjærlighet som en moders kjærlighet til sitt barn? — Som en hvem hans moder trøster — hvem kan trøste som en moder? Og hvem kan elske som hun? Det gives i hele verden intet skjønnere syn enn som en mor med sitt lille barn. Se dog hvor hun trykker den lille skatt inn i sitt moderhjerne og vugger det i sine arme i unevnelig fryd. Se dog — den lille gråter fordi det blir vasket, såpeskummet svir i øinene og tårer strømmer nedover de rødmsusede kinner der ligner et modent eple. Men moderen taler milde, trøstende ord, ømt tørrer hun tårene bort og stryker det lindt over håret. Og se dog i de lange sykdommens netter, da barnet i feberhet kaster sig frem og tilbake på sitt leie. Utrettelig våker moderen over det, lytter til dets åndedrag og tørrer sveten fra den våte panne. Barnets smerte er morens smerte, hun lider med det, hvert sukk og hver klage borer sig som dolkestikk inn i hennes hjerte. Akk ja, hvor gjerne hun vilde rive barnets smerte ut av dets legeme og legge det inn i sitt. Og er det ikke just slik at Gud kjenner vår smerte? Vi leser i Esaias disse forunderlige ord: «Og i all deres trengsel var der ingen trengsel.» I den engelske oversettelse lyder det slik: Og i all deres trengsel blev han trengt. Deres trengsel var hans trengsel, deres nød hans nød. Den nød som traff dem traff først ham. Hvert spottord rammet hans hjerte.

Og er det ikke slik Bibelen frem-

stiller Jesu kjærlighet? Da de kom for å gripe Jesus i Getsemane, sa han: «Er det mig I leter efter, da la disse gå!» Slik bredte han — som hønen breder sin vinger over sine forskremte kyllinger — sine velsignede nådevinger over sine disiple. Han gikk i bresjen, han tok støten. Velsignet være hans navn. Til forfølgeren Saulus, roper han disse advarende ord: Saul, Saul! hvorfor forfølger du mig? — Og på den store dommens dag skal han si: «Hvad I gjorde mot disse mine minste små, det har I gjort imot mig.» Han identifiserer sig med sine, gjør sig til ett med dem. Likesom den som fornærmer bruden, også fornærmer brudgommen, slik rører den som rører ved de troende, ved Kristus selv. Den som rører ved eder, rører ved hans øiesten.» Hvor enn man skjærer i vinstokken, flyter den samme saft. Kristus sier: «Jeg er det sanne vintre og I er grene.» Hvilken nøie forbindelse det dog er mellom Kristus og de troende. Den samme saft og det samme liv, flyter gjennom begge. Om vinstokken hadde følelse, så vilde naturligvis stammen føle når man skar i grenene, — Jeg kjenner dets smerter. Hvor vidunderlig dette dog er, han føler med oss, vår lidelse er ikke likegyldig for ham. Våre byrder er hans byrder, våre sorger hans sorger. Er ikke dette som balsam for lidende sjele?

Ennvidere kjenner Jesus våre smerter fordi han selv har prøvet dem, ikraft av det foreningsbånd han er bannet til sitt folk. Vi leser i ordspråket 17, 17: «En venn elsker alltid og en broder fødes til hjelp i nød.» Jesus er denne elskende ven. «Kan en sådan bror vel finnes Som Guds egen kjære sønn, Han som er vår frelser bleven? Å bring alt til ham i bønn!» — Han kjenner våre smerter av egen erfaring. Han er prøvet i alt i likhet med oss, dog uten synd. Han iklædde sig vårt kjød og blod og blev vår førstefødte bror. Han har forsøkt alt som menneskene må gjennomgå av trengsel og plage, han var en smerternes mann og vel kjent med sykdom og lidelse. Alt hvad du kjære sjel må lide, det har Jesus lidt før dig. Gud har mange barn men ingen der ikke har måttet trede på torne, bare én sønn uten synd, men ingen uten sår. En liflig tanke, Jesus forstår mig, han har lidt som mig, han kjenner min

smerte. Han er en med — lidende broder, født til hjelp i nød.

Hvilken ven vi har i Jesus, Alt han vet og alt formår! Hver en byrde han oss letter. Når til ham i bønn vi går. Akk, men manges fred forstyrres, bitter blir så manges lønn. Just fordi de ikke bringer Alle ting til Gud i bønn.

Har vi fristelser og prøver? Synes livets kamp oss hård? Aldri skal vårt mot forsake, Når i bønn til Gud vi går! Vennen Jesus aldri svikter, Deler sorgen med i lønn, Kjenner godt til hver en svakhet — Tal til ham om alt i bønn.

Forstander Axel Nilssen.

Den prøvede tro

I «Utsyn» skrives fra China fra en stasjon som har stått i krigens tegn i 7—8 måneder:

«I denne tid, så full av prøvelser og fristelser for de kristne, er noen av dem falt i fristelse, men en meget større prosent av dem er fra knopp blitt utfoldede blomster. Her er en historie: Bi er en almindelig kristen uten noen skoleutdannelse. Så kom det en dag brev om «et lån» på 2500 dollar.

Øieblikkelig tok han med familie, husdyr og verdisaker tilflukt til en annen landsby med murer omkring. Her kom røverne og tok med sig Bi's dyr sammen med andres, samt gidsler.

Bi fant sin egen gård urørt. Og senere sendte røverne undskyldning for at de hadde truet ham.

Det sendte Bi i kne, bokstavelig i støv og aske ropte han om tilgivelse for all sin vantros synd.

Fra den stund gikk han omkring med et levende budskap, som tok om hjertene. Han begynte å gå omkring til de kristne og syke. Hans omsorg for sjelene er gripende. Og nu har han fått nåde til å dele med andre — og det i disse tider! Og rummet han har satt av til «kirke», er fyllt, og mere enn det, hver søndag.

Han er ingen predikant, men «leser tydelig og hjelper oss til å forstå det leste», sier tilhørerne. Og resultatet er vidunderlig; en hel fornyelse blandt de kristne derute — og syndere frelses iblandt dem. Og sån går det mange andre steder også — «Prøvelsene virker.»

Vi kan bare si takk for alt.

M. M.

MISJONS-RØSTEN

Fritt, uavhengig organ i misjonens tjeneste.

Bladet utgis i Sarpsborg av en redaksjonskomité. Utkommer hver 1. og 15. i måneden. Redaktør: G. Iversen.

Alle brev og meddelelser til både redaksjon og ekspedisjon sendes under adresse:

«Misjons-Røsten», Sarpsborg.

Abonnementpris er: I løssalg 20 øre, kr. 2.00 for halvåret og kr. 4.00 pr. år. Til utlandet koster bladet kr. 6.00 pr. år. Bladet bestilles i alle landets postanstalter og hos kommisjonærene. Adresseforandringer, skriftlig opsigelse og betalinger skjer til ovenstående adresse.

Abonnementet er bindende til opsigelse skjer. Opsigelser må være innsendt senest 14 dager før kvartalets slutt.

Til misjonsvennene

Som det fremgår av skrivelsen fra de brødre som er valgt til tillitsmenn for den ytre misjon, trenger søster Dagmar Jacobsen å komme hjem for å hvile. Hun har arbeidet sig ut og er nu i behov av hvile. Vi vil opmuntre venner til å gjøre hvad de kan og sende sine beløp til br. Hermandsen, Drammen. Og husk at det bør bli snarest mulig.

Red.

*

Det beste middel

for å få fremgang i misjonsarbeidet er at det blir kjent blandt folket. Det er av den grunn at et misjonsblad er av så stor betydning. Et misjonsblad binner misjonærene og misjonsvennene sammen ved de regelmessige beretninger fra feltet ute og hjemme. Alle misjonssammenslutninger er forlenge siden blitt klar over det og ofrer store summer på sine organer. De frie venner bør gjøre meget mere enn de gjør for å få sitt misjonsarbeide kjent. Misjons-Røsten er et misjonsorgan og som sådant bringer det bud og hilsen fra misjonærene og misjonsvenner.

Gjør hvad du kan for at få det utbredt. Det er misjonsarbeidet som vil vinne på det.

Vi har fått inn

bra med utestående kontingent iår, men enda mangler vi kontingenten for iår for de fleste abonnenter. De-

Innviet til Herren

Mel.: Den sed jeg har sået.

Jeg gjerne innviet til Herren vil være.
Som offer på alteret jeg alltid vil bli
Der får jeg Guds nåde så jeg der kan være.
Og karet blir dannet til Mesterens pris.

Kor:

Herre, o, Herre, bevar mig i ånden.
Og led du mig fremad på hellighets vei.
Så jeg kan vandre i kallet rett verdig.
Og alltid være innviet til dig.

Da løftes min ånd mot de evige høider.
Og sjelen sig fryder og gledes i Gud.
All verdens gleder mig ei mer fornøyer.
Jeg drikker av kilden som ei tørres ut.

Så kom hvad som vil jeg til Herren mig klynger.
Han styrke mig giver i hvert et slag.
Når kampen er hård og min kraft den er liten.
Ved troen på blodet jeg seier dog har.

Guds løfter de holder om jorden enn bever.
Og folket engstes i stormnattens brus.
Vi frykter dog ikke for Herren oss fører.
Og snart er vi hjemme i Guds paradís.

Rolf Westlie.

Kor:

Uti min Faders favn,
Der hviler jeg så rolig,
Der er den sikre havn.

All strid og kav og møie,
det har han taget bort,
Og jeg har latt mig nøie,
med hvad han selv har gjort,
Og være og at gjøre,
det strakk så ikke til,
Hans stemme fikk jeg høre
og siden blev jeg still.
Den rettferdiges minne er til vel-
signelse.

*

En av de gamle søstre i Misjons-
huset, Sarpsborg, enke Trine Jo-
hannessen fikk også hjemlov søndag
30. april.

Haldor og Trine Johannes-
sen kom til Sarpsborg fra Tiste-
dalen hvor hun og hennes mann til-
hørte baptistene. De sluttet sig til
forsamlingen i Misjonshuset og del-
tok aktivt i arbeidet.

Br. Haldor Johannessen var revisor i flere år og i deres hjem hadde mange Herrens vidner sitt opphold.
Br. Johannessen gikk hjem til

re gjør oss en stor hjelp om dere sender pengene snarest. Vi har store utgifter og må betale så punktlig som mulig.

*

Hjem til Herren

En av de eldste brødre blandt de frie venner i Oslo, Albert Alexandersen gikk hjem til Herren ved påsketider.

Han har i mange år vært eldstebroder og kasserer for menigheten i Møllergt. 38 og var en stø og pålitelig broder. Han har også forfattet mange kristelige sanger og var en helstøpt og helhjertet broder i all sin ferd.

Begravelsen foregikk onsdag 12. april under stor deltagelse. Efter talen blev sunget en sang som avdøde har forfattet og som vi inntar her.

*

Nu hviler jeg så rolig,
ti oppfylt er min bønn,
Nu er jeg bleven bolig
for Faderen og hans Sønn,
Nu er det slutt på striden
og natten blev til dag,
Hvad jeg skal blive siden,
det er hans egen sak.

Det er
lidelser. G
sønner, fo
hans far
Vi kjenn
hov er m
eller and
kunne eks
pleie, nær
ledes vil e
det gjelde
rette øiebl
er kjærlig
skjer vil t
lig: Tjene
ten hører
vi kan bli
ter og usl
som vil
hjelpe oss
lydige, sk
Når de
råde, er d
det naturl
1. Joh. 3,
annamme
blitt Gud
luja! Vi e
Jak. 1, 1
Jesus. Jo
barnerett
Hvad i v
det? Intet
til far. H
enn noen
sådan far
far? Luk.
stående o
kjenner a
frelste oss
selv. Nei,
og tukter
beste får
danner os
herlig må
skikket fo
det dog å
ydmyke.
tukt vil v
himmelen
Gud for n
hennes tu
Tirsda
kapellet o
Br. Haldo
met og G
Så har
hviler nu
de døde i

Guds nådige tuktelse.

Det er for tukten skyld at I tåler lidelser. Gud gjør med eder som med sønner, for hvem er den sønn som hans far ikke tukter. Hebr. 12, 7. Vi kjenner godt til, at et barns behov er mange og uten foreldrenes eller andres omsorg, vilde de aldri kunne eksistere. Barna trenger hjelp, pleie, næring og omsider tukt. Hvorledes vil et barn uten tukt bli? Dog, det gjelder å tukte på rette måte, i rette øieblikk og i den rette ånd, som er kjærlighetens ånd. Først når så skjær vil tukten nå sin hensikt, nemlig: Tjene til barnas ve og vel. Tukten hører med til opdragelsen, forat vi kan bli skikkelige og dannet. Unoter og uskikker av forskjellige slag, som vil henge ved oss vil tukten hjelpe oss av med. Vi skal bli snilde, lydige, skikkelige og dannet.

Når det gjelder det åndelige område, er det akkurat likedan som på det naturlige. Vi er jo barn av Gud! 1. Joh. 3, 1. Det vil si: Alle som har annammet Jesus Kristus ved troen er blitt Guds barn. Joh. 1, 12. Halleluja! Vi er født ved sannhetens ord. Jak. 1, 18, og sannhetens ord er: Jesus. Joh. 1, 14. Dette å ha fått barnerett hos Gud er ikke småtteri. Hvad i verden kan sidestilles med det? Intet, nei, intet. Tenk å ha Gud til far. Han er meget, meget bedre enn noen jordisk far. Hvor finnes en sådan far som vår kjære himmelske far? Luk. 11, 13. Han har en enestående omsorg for barna sine. Han kjenner alle behov. Han ikke bare frelste oss og så overgav oss til oss selv. Nei, han nærer, danner, pleier og tukter. Alt som tjener til barnas beste får de del i. Han opdrar og danner oss for himmelen. Hvilket herlig mål! Gud alene kan gjøre oss skikket for samme. For oss gjelder det dog å være bøielige, lærvillige og ydmyke. Vi er dog klar over at uten tukt vil vi aldri kunne bli dannet for himmelen. Tukten hører med til op-

Gud for noen år siden og nu var det hennes tur.

Tirsdag 2. mai blev hun bragt på kapellet og mange venner fulgte med. Br. Haldor Schulstad talte i hjemmet og G. Iversen på kapellet.

Så har også hun kjempet ut og hviler nu til Herrens røst høres og de døde i Kristus skal opstå.

dragelsen. Kanskje vi ikke liker å bli tuktet? Vi vilde helst slippe den, søke å komme vekk fra den, løpe våre egne veier. Da ligner vi uforstandige barn. Hør Herrens ord til oss: «Min sønn, akt ikke Herrens tukt ringe og bli ikke motløs når du refses av ham». Hebr. 12, 5. Altså, det er ikke en ringe ting å bli tuktet av Herren. Derfor bør vi aldri forsøke på å unddra oss Herrens tukt eller knurre og klage. La oss sette stor pris på tukten og være Gud inderlig takknemlig for strevet og bryderiet han vil ha med oss.

Når Herrens nådige tuktelser går over våre liv, kan det undertiden være vanskelig å forstå, at det kan tjene oss til gode. Det hender derfor at mismotets ånd vil beta oss. Men selv sier Herren: «Bli ikke motløs når du refses av ham!» Hebr. 12, 5. Tukten kan også virke slik at vi begynner å tvile på Guds hjertelag imot oss, Vi synes kanskje at tukten er hård og ubarmhjertig. Vanskeligheter ved å se Guds kjærlighet heri, tårner sig op i vårt indre. Min kjære venn — tukten er just et bevis på Guds kjærlighet til dig.» Guds ord sier: «Den Herren elsker, den tukter han, og han hudstryker hver sønn som han tar sig av.» Hebr. 12, 6. Vel kan det gå hårdt for sig, ja, hudstrykning er sikkerlig en ubeskrivelig hård tortur hvad lidelser betrefter, men selv om tukten er så hård at den kan sammenlignes med hudstrykning, så er nettop dette et bevis på at Herren har tatt sig av oss og at vi er under hans nådige og underbare behandling. Vi skal bli likedan med hans sønn Jesus Kristus, vi skal passe i himmelen. La oss alltid ha dette klart for oss, vitende dette: Er noen uten tukt, da er vedkommende uekte barn og ikke sønn. Hebr. 12, 8. Alle Guds barn har sin del av tukten, den er helt nødvendig selv om det kan synes tungt mens det står på. «All tukt synes vel, mens den står på, ikke å være til glede, men til sorg, men siden gir den dem som derved er blitt opøvd, rettferdighets salige frukt.» Hebr. 12 11. Tukten gir oss noe. Sorg mens den står på, men siden gir den «rettferdighets frukt.» Dette er en salig frukt.

Vi ber så ofte om velsignelse — og vi har rett til det — dermed ten-

ker vi bare på salighet og glede, alt som er godt. Ikke sant? Hvorfor ber vi aldri om tukt? Er ikke det en velsignelse? Vi takker Gud så ofte for det vi synes er godt. Hvorfor takker vi Herren så lite for tukten? Mätte vi lære den store, velsignede lekse å si Gud og Faderen takk for alle ting i vår Herre Jesu Kristi navn! Takk for trøst, takk for opmuntringer, takk for vederkvegelse, takk for motganger og prøvelser. Takk for lidelser, sorg, glede, det uforståelige, takk for tukten ris, ja, takk, takk for alt.

Hvorledes vilde det gå med oss om Herren ikke tuktet oss? — — Vi blev stolte, egenrådige, umedgjørliche og ubøielige. Sett derfor stor pris på Herrens tuktelser i ditt liv. Vær glad når du får det riktig vondt, når du baktaler dine medmennesker! Er ikke det tukt? Vær Gud takknemlig for lidelser og brennende kvaler i din sjel, når du tillater dig å gjøre og si ting som ikke behager Gud! Tukten vil skremme oss til å ta avstand og omvende oss fra syndens forbannelse Baktalelse er en stor synd! Alle som vil til himlen må helt frelses fra denne djevlelske gift! 1. kor. 6, 9—10.

Når det gjelder Guds barnets tuktelser, kan jo den arte sig på forskjellige måter. Gud har alle midler til sin rådighet. Han sender det han ser vi treger. Det som kan bli til aller mest velsignelse for oss. Gud være evig, takk og lov og pris. Ære, ære. Halleluja!

Hilsen til Guds folk med Rom. 8, 28.

Josef Ruud.

Eksemplets makt.

Den kjente tyske prest Niemøllers tre eldste sønner har bestemt sig for å bli prester som sin far, berettes det.

O, evige kjærlighet! Hvem vilde ikke gjerne elske dig! O, uransakelige godhet, hvem vilde ikke gjerne holde dig høi og dyrebar? Hvad har jeg uten dig? Ja, hvad er der uten dig? Skulde jeg ikke elske den kjærlighet som evig har elsket mig, ennu elsker mig, og i all evighet vil elske mig?

Schriver.

Forsøk å tegne en abonnent på Misjons-Røsten.

SPREDTE FELTER

Ungdomsuken i Ski.

Nu har vi holdt ungdomsuke på Bethel i Ski også. For første gang i menighetens 30 årige historie. Det er nesten skam å si det. Den tok sin begynnelse mandag den 17. april og ble avsluttet søndag den 23. april. Møtene har vært helt utstrålende, gjennomtrengt av en alvorlig og vekkende ånd, og lokalet har vært helt fullt hver aften. Vi må flere år tilbake i historien for å kunne fremvise noe lignende. Folk som aldri før har vært innenfor Bethels dører, kom på disse møter. Kristne mennesker som alltid før har stått skeptisk overfor den frie forkynnelse kom og hørte. De ble grepet, takket både Gud og oss for de herlige møter, og vilde komme igjen. Ufrelste mennesker, som det på Bethel har vært temmelig tynt med de siste årene, fyllte mange av plassene i lokalet, og Gud kalte og stilte dem på valg.

Vi fikk se 2 sjele bøie sig for Gud og flere var så nær som de i hele tatt kunde komme. De er blitt merket og Gud skal finne dem igjen.

Det la sig også godt til rette for programmet hver aften.

Mandag talte Daniel Nielsen om å løpe på rennebanen. Et alvorlig og vekkende budskap både for frelste og ufrelste. «Salen» (pinsevenne-

I Den klare Morgenstjerne stiller red. noen spørsmål og svar angående forskjellige ting innen den kristne leier. Vi tar et par av dem:

«Forsamlinger likesom den enkelte kan ha større og mindre kraft. Ordet «kraft» har i vår tid dessverre fått en meget begrenset og ofte ensidig betydning.

Når en vase eller et glass får et sterkt støt eller blir kastet i gulvet og det da ikke går istykker, da sier man at det var en sterk vase, et sterkt glass. Disse gjenstande hadde den rette sammensetning både hva stoff og proposjoner angår, de var sterke.

nes) musikk spilte. Tirsdag talte Robinson og Røed. Møtet blev et gripende vekkelsesmøte. Torsdagmusikken fra Møllergt. 38, Oslo spilte.

Onsdag talte Thor Sørli om å være født på ny. Gabrielsen og Sørgård deltok. «Bedehuset»s (Kineforb.) musikk spilte.

Torsdag talte presten i Ski, pastor Sunde Øiestad. Han er en god mann som er virkelig frelst. Han talte om at det som er størst i denne verden det er å tjene. Det var en tale som satte sitt merke i noen og hver. Bethels musikk spilte.

Fredag talte Daniel Nielsen igjen. Han talte om å være frigjort fra synd. Det var en av de beste og mest virkningsfulle taler undertegnede noensinne før har hørt av ham. Og det var jeg ikke alene om å mene. Indremisjonens sangkor underholdt med sin gode sang. Dirigenten, lærer A. Ween, (talte også.

Lørdag talte Stephan Trøber, E. Falch og Bysveen, samt en del fra Askim. Musikken fra «Eben-Ezer», Askim spilte. Det blev et herlig møte; en sjel bøiet sig for Gud.

Søndag kl. 5 var det avslutningsfest. Trøber og Robinson talte, og mange fra Oslo, Drammen og Sarpsborg deltok med sine vidnesbyrd. En herlig fest blev det hvor jubelen og lovsangen steg op til den levende Gud. En sjel bøiet sig for Herren.

Så er ungdomsuken avsluttet for

Hvis en korporasjon sier den har stor kraft, da kan man bedømme den på hvor sterkt den åndelig er sveiset sammen. Man kan bedømme en korporasjons kraft eller svakhet hvis man anstiller forskjellige spørsmål: Hvilken korporasjon har hatt mest splittelser innen sin midte? Den som har hatt og har mest splittelser må sies at som korporasjon er den svakest, åndelig sett, og består således dårlig.

En korporasjon må sies å være sterk eller svak i forhold til det åndsmoralske nivå den ligger på. I hvilke korporasjoner har det vært eller er det mest umoralskhet innen dens rekke, og i hvilken finnes den største sedelige moralske kraft? —

Man kan ofte bedømme en korporasjons styrke av om dens liv står i overensstemmelse med dens lære. Der er de som har en høi bekjen-

denne gang. Med takk til Gud og mennesker ser vi tilbake på dagene som er gått, med tro og håp til Gud ser vi fremover. Han vil fremdeles være den samme.

Ruben Dammen.

Hilsen fra U. S. A.

Tusen takk for at du kommer regelmessig med ditt gode innhold og nyheter.

Takk for velsignelsen du bragte mig i 1938 og jeg er sikker på at du skal bli til like stor velsignelse i 1939. Vedlagt følger 10 dollar til Desmonds hjemreise. Jeg har lenge tenkt å sende dette beløp for hvis det er noen som trenger å komme hjem så er det dem, som har vært ute så lenge.

Vi burde skamme oss over vår sendrekthet. Jesus kommer snart og hvad vi vil gjøre for ham må vi gjøre med en gang, for anledningene går ellers fra oss.

Takker Jesus for at jeg også har det i dette velsignede arbeide å få være med og sprede lys i hedningemørket. Mitt ønske og bønn er at jeg må bruke hvad Herren har betrudd mig til hans forherligelse, så Jesu-navnet må bli kjent blandt dem som sitter i mørke og døds-skygge. Jesu ord står klart for mig og lyder slik: «For intet har I fått det og for intet skal I gi det.» Priset være Jesus!

Vedlegger også 5 dollar til bedev-

nelse og et liv som ingenlunde står i harmoni med dens høie be-kjennelse, men ligger langt under.»

*

Til eftertanke.

«Det er själavinnandet som fattes oss» skriver P. E. i «Hört och sagt» i «Hemmets Vän», «ellers var vi på stadig fremmars. Vi er utmerkede lys, støpte i ulike former. Men hvad hjelper det hvis vi ikke er tent? Men å være tent, det koster oss vårt selvliv. Et lys kan ikke brenne uten å fortæres. Og det vil vi ikke.»

Det er så sant, så sant. Alt det ytre, former, har vi i orden, men hvordan er det med nød for sjælesfrelse og Guds barns oppbyggelse. Vi behøver visst å prøve oss her.

*

Et regnestykke.

Dr. Torey sa engang i en tale: «La oss si, at her er to tusen men-

... i Kjøllefjord. Vi glemmer mange ganger våre egne. Hvis hver en av oss som kaller oss kristne gjorde vårt beste ville Nord-Norge ha sine bedehuser og predikanter liksom i Kjøbenhavn.

Mitt ønske og min bønn er at Herren må drive åndsfulle arbeider ut til Nord-Norges høst-mark. At den Hellig Ånds glød må få fylle oss så vi får nød for våre brødre og søstre, der nord. De er kjøpt med samme pris. Når Jesus sa at det var fullbragt, så var det for dem også. Priset være Herren at kilden med det levende vann flyter, full og fri!

De der hjemme tenker kanskje og gir av min overflod, men det er ikke så. Jeg arbeider strengt for mine penger. Jesus skal ha æren for at han gir helse og arbeide i disse vanskeligere tider. Det er mere velsignet å gi enn å ta imot. Lydighet er bedre enn offer. Når Herren taler så ønsker jeg å være lydige. Jeg er så lykkelig for snart kommer han som min sjel elsker.

Bruden gjør sig ferdig til å møte brudgommen.

Hjertelig hilsen til alle mine brødre og søstre i Herren med Matt. 5, 6.

Karoline Kolinowski,
U. S. A.

*

... i denne forsamling, og la oss anta at enhver av eder blev en personlig sjevinner, la oss også anta at i beste fall vant en hver for Kristus i et år, og så den ene vant en til og således videre, hvilke resultater vilde det bli? Det første år vilde 1000 bli vunne, det annet 8000, det tredje 16000, det fjerde 32000, det femte 64000, det sjette 128000, det syvende 256000, og det åttende vilde hele eders by være vunnet for Kristus. Etter 35 års forløp vilde hver mann og kvinne og hvert barn i verden ha hørt evangeliet. Der er ingen som ikke noen uten at han kan føre i det minste en sjel til Kristus i år. I kan også undervise dem som I fører til Kristus, om å gå ut og bli sjevinner.

*

... hård dom over vår kultur. En av Englands mest innflytelserike geistlige, biskopen av Chelmsford dr. Wilson, uttalte nylig at Eu-

Kongomisjonsfest i Sørkedalen.

Lørdag 29. april var det misjonsfest i Sørkedalens bedehus. Flere venner fra Oslo og Stabek var fremmøtt. Deriblandt også seksteten fra Eben-Ezer, Oslo som sang og spilte med liv og begeistring.

Efter et par fellessanger ønsket br. Bjelkerud oss velkommen og så sang sangvennene fra Eben-Ezer et par sanger. Forstander Holen talte derefter fra Rom. 13, 11—12. Han minnet oss om å være våkne og varme i vårt kristenliv.

G. Iversen talte så fra Ap. gj. 11, 19 og stanset ved nødvendigheten av å være praktiske hverdagskristne og vinne sjele for Herren.

Efter bevertningen fikk vi flere sanger av sangerne fra Eben-Ezer og vidnesbyrd fra dem alle. Mange avla sine vidnesbyrd og broder O. Solhaug avsluttet med innbydelse til de ufrelste om å overgi sig til Gud.

Ref.

*

Hilsen fra Askim.

Til «Misjons-Røsten».

Søskende i Kristus! Guds fred!

«Og jeg vil igjen ta mig av dig og smelte ut dine slagger som med lutsalt og skille ut alt ditt bly.» (Esaias 1, 25).

Tirsdag 4. april fikk jeg lov å besøke vennene i Eben-Ezer, Askim.

ropa idag var mer usivilisert, enn for tusen år siden.

«En sivilisasjon som tolererer den skammelige jødeforfølgelse, som kan spre sennepsgass over de etiopiske landsbyer og gjøre sig lystig over høytidelig inngåtte traktater og overenskomster — er en sivilisasjon som ikke fortjener å bevares. Vestens sivilisasjon må renses og lutres eller også gi plass for noe bedre, sa han. Et hysterisk vanvidd sprer sig som en pest over hele verden og truer med å kvele alt som ennå fins av ridderlighet og verdighet i den menneskelige natur. Vi har hørt så meget om de fremskritt som opdragelse og sivilisasjon skulde ha skapt, men den forfinende innflytelse syns å ha vært spilt, den har ikke fremkalt noen forandring til det bedre. En uhildet dommer vil bli tvunget til den konklusjon at Europa idag er mer usivilisert enn for tusen år siden.» sa han.

De var samlet til misjonsmøte. Ennskjønt vi ikke var så mange erfarte vi dog at Herrens rike fred rådet i vår midte. Var velsignet ut fra Salme 91 å få peke på storheten og tryggheten av å få sitte i den høyestest skjul og bo i den allmektiges skygge.

Møtene i påsken var godt besøkt og «floden» fra Golgata vannet haven så vidnesbyrdene lød friskt til den opstandne Frelzers ære. På festen 2nen dag fikk vi bringe en liten søt gutt, Åge, frem for Herrens åsyn. Da Jesu favn er åpen for store og små erfarte vi hans underbare fred og velsignelse over handlingen. Ja, det brente slik i hjertene så mesteparten av Guds folk var oppe og ga Lammet ære.

Søndag 16de var også et meget dypt velsignet møte hvor Herren særlig la oss på hjerte å være helt med ham. Tirsdag 18. var vi samlet til misjonsmøte i broder Thorleif Dahls nye og koselige hjem. Det var så fredfullt å samles der og vår bønn til Jesus var at det alltid måtte være et «Bethania» hvor Jesus var tilstede i sorg og glede. Bar deres lille Willy frem for Herrens åsyn og det var en hjertefryd i oss da vi anbefalte ham under bønn til Herrens varetækt.

Stanser ennu noen dager her. Be for oss!

Broderligst

Harald Bysveen.

*

Atter har vi oplevd den store høitid som Gud selv har forordnet og kalt påske. Han gav nøiaktige forskrifter på hvordan påskelammet skulde slaktes, ætes og blodet skulde strykes på dørstolpene. Sikkert var de en spennende tid for israelitene og jeg synes å se hvor omhyggelig blodet blev strøket så det kom godt tilsyne. De visste at bare blodmerket kunde fri fra morderengelen som samme natt kulde dra gjennom landet. Og det holdt.

«Og således skal I æte det: Eders lender skal være omgjordede, eders sko på eders føtter og eders stav i eders hånd, og I skal æte det i hast, det er påske for Herren.» (2. Mos. 12, 11.)

Vi har også vårt påskelam å feire som har kjøpt oss fra verden til Gud med sitt dyrebare blod. La oss motta det i hast. Det gjelder ikke bare for tolvstammefolket israhel, men alle

folk på den ganske jord. Han sier: «Kommer til mig alle jordens ender og bli frelste.» Priset være Lammet og vår Gud som har en sådan makt og kjærlighet. Uutgrunnelig og ubegripelig kjærlighet, at du vilde slik dig ofre.»

Aldri har jeg sett underet så stort som denne høitid. Jesus gikk ikke bare den tornfulle vei og blev hengt på et kors og døde, men blev lagt i en forseglet grav. «Han brøt gravens lenke og stod op med ære. Hans navn velsignet være.»

La oss holde påske for Herren. Det står som klippen fast, at hans død og blod skal gjelde.

Vi har hatt besøk av misjonær Hulda Vangberg som virker i det høie nord, her i vårt eget land, blandt det spredte folk som helt til de siste tider har ofret til avguder. Også for disse døde Jesus. Ja han møter også disse på den øde vei. Nu hadde dem fått sig et forsamlingshus og kalt det som vi Eben-Ezer.

Om vi reiser i syd eller nord så kan vi si: Hitinntil har Herren hjulpet. Må Gud rikelig lønne deres arbeide blandt dette folk.

Ebangelist H. Bysveen har virket en tid her og sådd ut ordet i ånds kraft. Gud skal gi vekst. Det er vår i luften. Herren vil gjeste sitt folk.

Askim 13. april 1939.

I. B.

På farten.

Varteig.

Lørdag 15. mars hadde vi et riktig godt møte på kommunelokalet i Varteig. Vi var en full buss fra Sarpsborg og det var flere fra stedet som var samlet der.

Brødrene Ivar Berg, J. Kvist, Liserud, Trøber, A. Gresløs, Erik Lund og søster Ester Grønvold m. flere brødre og søstre deltok med vidnesbyrd.

Sarpsborg.

I Misjonshuset har vi hatt våre vanlige møter. Tirsdag 18. mars hadde vi et godt menighetsmøte. Det er sikkert av stor verdi at menighetens lemmer kommer sammen og kan drøfte menighetens anliggender. Ja, det er vel ikke for meget sagt at det er noe av det mest nødvendige at forholdet er godt innbyrdes, hvis vi skal få fremgang. Lørdag og søndag var atter søster Esther Frantzen fra Halden i Misjonshuset.

Halden.

Søndag var jeg en liten tripp i Halden i «embeds medfør». I en Haldensavis fikk jeg tilfeldigvis se at br. og str. Svendby skulde tale i «Bethel» og jeg gikk da dit for å høre dem og få bilse på dem. Det var misjonsfest og riktig bra med folk. Br. Isaksen ga mig anledning til å få si noe først da jeg ikke kunne være til festen var slutt. Det var åpent å vidne, enda jeg ikke var riktig tilpass og heller ikke var forbedret på å si noe.

Menighetens store blannede kor sang riktig godt. De sang godt sett fra den musikalske side også, men det beste var at man kjente salvelse i sangen.

Efter bevertningen skulde misjonærene tale, men da måtte jeg dessverre gå.

Det var riktig kjært å bilse på Svendbergs. Efter den lange sykdom er br. Svendberg nokså kjekk igjen. Selvfølgelig trenger han å være forsiktig enda, men han er på god vei til å bli sterk igjen. Må Herren velsigne dem.

Menigheten i «Bethel», Halden, har hatt en god tid. Flere er frelste og det følte en god ånd i menigheten. Br. Isaksen som er forstander er en upartisk og åpen bror.

Flere av forsamlingens folk er også døpt i den Hellig Ånd og de åndelige nådegaver er i virksomhet.

G. I.

Oslo.

Hos Thor Sørli

har det vært gode møter og bra besøk. Av besøkende brødre har Sev. Larsen stått der en tid og mange vil gjerne høre hans originale og treffende forkynnelse. Thor Sørli reiser nu en tur til Trondheim og Alf Kasborg skal virke i hans sted.

Møllergt. 38.

Siden påske har Daniel Nilsen virket i Møllergt. 38. Kleppe og flere har også deltatt i ordets forkynnelse. For tiden er Indiamisjonær Anna Jensen, også der.

De har hatt gode møter, sies det.

I Evangelie-Salen

samles også bra med folk. Oscar Halvorsen sammen med tilreisende predikanter har forkynt ordet.

De skal nu ha en serie møter hvor Werner Skibsted skal delta hele tiden. Kolshus, Strøm, Hartford og flere skal også delta i disse møter.

Troende venner!

Besøk BANK-KAFEEN
(Trygve Gabrielsen)

Pløens gt. 2 b II, ved Youngstorvet,
Oslo.

God middag. Kaffe og smørbrød.

Det er meget virksomhet i Oslo og derfor er det grunn til å være takknemlig, men noen særlig veksel kan visstnok ikke noteres. En og annen kommer, men Gud gi at en vekkelsesbølge rullet over vår hovedstad, så mange blev vunnet før Herren kommer.

Til bedehuset i Kjøllefjord.

— Sender herved kr. 5 til bedehuset i Kjøllefjord og ber fru Tollefsen og frk. Lissi Tollefsen, Solbergelven pr. Drammen og fru Laura Bendiksen, Hasvik, Finnmark å gjøre det samme. Laura Stien.

— Sender herved kr. 5 til bedehuset i Kjøllefjord og ber herredskasserer Thv. Mauseth, Hasvik og Håkon Bendiksen, Hasvik og Karl Eilertsen Breivikbotten gjøre det samme.

Hans Gamst.

— Sender herved kr. 5 til bedehuset i Kjøllefjord. Anna Gamst.

— Hermed kr. 5 til bedehuset og ber jeg fru Susanna Gran, Sande st. fru bygm. Bråthen, Sande st. og fru Esberg, Sande st. å gjøre det samme. Med søsterhilsen Sigrid Wiel.

Berger N. Johnsen.

Til Berger N. Johnsen, Argentina er innkommet i 1ste kvartal 1939:

Den lille søstermisjon Askim ved frk. Ruth Falck, Askim	kr. 25.00
Simon Skouge, Minde	20.00
Ubenevnt	20.00
Marie og Hellik Sønstebo, Bø	30.00
E. Johansson, Gresvik pr. Fr.stad	30.00
O. K. Mossby	20.00
Menigheten på Vatnarheia ved Olaf Storemyr, Bø	37.88
M. L. R.	5.00
P. Larsen, Drammen	20.00
Ubenevnt, Mandal	25.00
Ubenevnt	50.00
«Jo»	20.00
Venner på Betel, Espeland ved Mikal B. Nasset	60.00
O. K. Myhre, Hyggen	20.00
Jens Olsen, Hvaler	10.00
Nr. 004	20.00
< 005	20.00
< 006	10.00

Tilsammen kr. 442.00

På broder Johnsens vegne, hjertelig takk!
G. Iversen, Postboks 52,
Sarpsborg.

Glommens trykkeri, Sarpsborg 1939.